

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra RISTESTENEN

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 341. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262077536.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

»Hør nu gran til,« vedblev han efter et Øiebliks Betænkning. »Jeg er riig som en Konge, og mine Skatte, som bestaae i myntet Guld, har jeg gjemt i mit Fødelands Skjød. Af og til forlod jeg mine Folk, drog ganske alene til de hvide Klipper, steeg i Land, fordybede mig i Skovene ved Nattetid, og gjemte mit Guld der. Min Vei var op gjennem Maglevandsfald, over Dronningestolen, forbi Vitmunds-Nakke, over Aasen ind i Grimsdal. Her gik jeg fra Øst til Vest henimod en Plads, hvor der staaer to store Egetræer. Ved Midnatstid staaer i denne Aarstid 342 en stor Stjerne lige midt imellem disse Træers Kroner, naar man standser tyve Skridt fra dem. Der ligger en bred Steen, paa hvis Overside er udhugget en Rist; paa Undersiden har jeg selv hugget disse Ord: »Du, som har væltet denne Steen, er min Arving.« Vil I,« sluttede den sorte Skipper, »nu være min Arving?«